

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 915-ҳадис

915 – وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَعُودُ بَعْضَ أَهْلِهِ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ؛ أَذْهَبِ الْبَأْسَ، اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَ أ شِفَاءَ إِلَّا أ شِفَاؤُكَ، شِفَاءَ لَ أ يُغَادِرُ سَقَمًا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 5743، م 2191].

915. Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам баъзи аҳллари беморлигида кўргани келиб, ўнг қўллари билан силаб:

«Аллоҳумма Раббан нааси азҳибил ба`са ишфи ванташ шаафий лаа шифаа илла шифаука шифаан лаа йуғодиру сақома», деб айтар эдилар».

Маъноси: «Инсонларнинг Робби Аллоҳим! Зиённи кетказ! Бунга шифо бер, шифо берувчи Ўзингсан! Сенинг шифоингдан ўзга шифо йўқ! Дард қолдирмайдиган шифо (бер!)»

Манба: hadis.islom.uz

